

ऽप्यनेन सन्नेषाहरेत् । अनवेक्षमाणः पृष्ठतोऽनवेक्ष-
माणः । अयञ्जापरोऽर्थः कुर्यां न कुर्यामिति नान्यदपे-
क्षमाणः, अध्ववसिताधान इत्यर्थः १६ । पूर्णाहुतिरन्ते यस्य
तत् पूर्णाहुत्यन्तम्, अग्नप्राधेयं कर्तव्यम् । तच्चाग्नप्राधेय-
मरण्याहरणादि पूर्णाहुत्यन्तं भवतीत्यर्थः । अस्य सूत्रस्य
प्रयोजनं पूर्णाहुत्यन्ते आहिताग्नित्वप्राप्तिः । कथमिति चेत् ।
श्रुतावेवमान्नातम् । “अग्नयः पुरुषार्थसाध्याः” इति
प्रस्तव्य “वसन्ते ब्राह्मणोऽग्निमादधीत” इत्येवमादीनि व-
सन्तादिकालानि ब्राह्मणादिकर्तृकाणि कर्तृगामिक्रियाफल-
युक्तानि निरधिकाराणि आधानानि विधाय, “ततोऽ-
रणी आहरेत्, सम्भारान् सम्भरेत्, अग्नप्रायतनानि
कुर्यात्, केशप्रसृष्टं वपेत्, ब्राह्मौदनिकमौपासनिकं निद-
ध्यात्, तस्मिन् ब्रह्मौदनं पचेत्, समिध आदध्यात्,
आयतनेषु सम्भारान्निदध्यात्, ब्राह्मौदनिकमरण्योः समा-
रोप्य मयित्वा गार्हपत्यादीनादध्यात्, तत्र काश्चित्, स-
मिध आदध्यात्, अग्निहोतृं जुहुयात्, पूर्णाहुतिं
जुहुयात्, तत आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपेत् तदहरेत्,
तदहारादिबंध्वरान्नानां कालानां कस्मिंश्चित् काले पव-
मानहवींषि निर्वपेत् ततश्चान्यानि हवींषि” इति १७ ।
एवञ्च विवाहवाद्युक्तके बौधायनवचने अन्यतराभावे कार्या
प्रागग्नप्राधेयेति पाठे दृष्ट्वाऽन्यथा मया व्याख्यातम् प्राग-
ग्न्याधेयादिति पाठे तु अग्नप्राधेयात् अग्नप्राधानात् प्रागि-
त्यर्थः इति बोध्यम् अयमेव पाठः समीचीनः प्रति-
भाति एतच्च उदाहरणं विस्तरेण प्रपञ्चयिष्यामः । आ-
धानप्रयोगश्च शास्त्रभेदेन पद्धतिविशेषे विस्तरतो ज्ञेयः ।
सोमाधाने विशेषश्च विस्तरभयान्नोक्तः आश्व० श्रौतसूत्रादौ
ज्ञेयः । कात्या० श्रौ० सूत्रे आधाने रथकारस्याधि-
कारमाह “रथकारस्याधाने” कात्या० १, १, ६ । आधान
पूर्वकत्वादप्यत्रापि तस्याधिकारः यद्योक्तं भिन्ना० “क्षत्रियेषु
वैश्यायासुत्पादितोमाहिष्यः वैश्येन शूद्रायासुत्पादिता
करणी तस्यां माहिष्येषोत्पादितो रथकारोनाम जन्त्या-
भवति तस्य चोपनयनादि सर्वं कार्यं वचनात् यथा ह
शङ्कः । “क्षत्रियवैश्यानुलोमानन्तरितोत्पन्नजोरथकारस्त-
स्याध्ययनेज्यादानोपनयनसंस्कारक्रियाश्चाप्रतिषिद्धाः” एव-
मेव कर्कटतौ स्थितम् । [इत्येत्यर्थे भावे षञ् । ३ आधाने पु०
आधाय अव्य० आ+धा-ल्यप् । १ स्थापयित्वत्यर्थे २ आधानं
आधायक लि० आ+धा-खुल् । आधानकारके ।
आधानिका पु० आधानं गर्भाधानं प्रयोजनस्य ङञ् ।

गर्भाधाननिमित्ते वेदविहिते गर्भपातसंस्कारभेदे ।
आधार पु० आ+ध-आधारे षञ् । १ अधिकरणे, आश्वये,
“अपामिवाधारमनुसरङ्गम्” कुमा० “चराचराणां भूतानां
कुक्षिारधारतां गतः” कुमा० “वसुप्राधारस्त्रेहयोगाद्यथा
दीपस्य संस्थितिः” या० स्मृतिः । २ व्याकरणप्रसिद्धे औप-
स्येपिकवैषयिकाभिव्यापकाख्येऽधिकरणकारके, शस्यस-
म्पादनार्थं जलरोधनार्थं ३ बन्धने दृक्सेकार्थं जल-
धारणार्थं ४ आलबाले च । “आधारबन्धप्रसूत्रैरिति रघुः” ।
“आधारोऽधिकारणम्” पा० अधिकरणञ् साक्षात्परस्म-
रया वा क्रियाश्रयः अधिकरणशब्दे विवृतिः तच्च त्रिवि-
धम् औपस्येपिकवैषयिकाभिव्यापकभेदात् । तत्र औप-
स्येपिक एकदेशसम्बन्धः यथा कट आस्ते । वैषयिकः मोक्षे
इच्छास्ति । अभिव्यापकः तिलेषु तैलमस्ति । सुग्ध-
बोधकारस्तु “सामीप्यास्त्रेषविषयैर्व्याप्राधारश्चतुर्विध इति
सामीप्यसम्बन्धेनाप्याधारतेत्याह । तद्विन्ध्यम् “गङ्गायां
घोषीवसतीत्यादाविव लक्षणयैव गङ्गासमीपतीरस्थोपस्थितौ
न तस्य विभक्त्यर्थत्वमिति” पाणिनीयाः । ५ तन्मोक्षे षट्-
चक्रमध्ये आद्यचक्रस्याधारे “आधारे लिङ्गनाभौ तदनु च
हृदये तालुमूले ललाटे” आनन्दलहरी । आधारस्य भावः
तत् आधारता सम्बन्धविशेषेण पदार्थविशेषसाधेयतासम्पा-
दके धर्मविशेषे तथा च आधारता आधेयतायाः निर-
पिका आधेयता च आधारताया इति तयोः परस्पर
निरूप्यनिरूपकभावः आधारताया अनतिरिक्तवृत्तिर्धर्म
आधारतावच्छेदकः । एवसाधेयताया अनतिरिक्तवृत्ति
धर्म आधेयतावच्छेदकः यथा संयोगेन घटाधारे
भूतले भूतलत्वमाधारतावच्छेदकं भूतलाधेये घटे च घटत्व
साधेयतावच्छेदकम् तयोश्चावच्छेदकत्वात् ताभ्यामाधार-
ताऽऽधेयता चावच्छिद्यते यथा घटत्वावच्छिन्ना घटनिष्ठा
ऽऽधेयता तथा भूतलत्वावच्छिन्ना भूतलनिष्ठाऽऽधारता इति
नव्यनैयायिकानां रीतिः आधार+त्व । तदर्थं न० ।
आधारशक्ति स्त्री आधारस्य शक्तिः । सर्वाधारशक्तिरूपायां
परमेश्वरशक्तौ १ मायायां २ प्रकृतौ च तन्मोक्षायां मूला-
धारस्यायां कुण्डलिन्यां ३ परदेवतायाम् । ४ पीठपूजनीय
देव भेदे च “आधारशक्तिं प्रकृतिसित्यादि” प्रकृत्य “प्रण-
वादिनमोऽन्तेन पीठशक्तौः प्रपूजयेत्” तन्त्रसा० पीठशक्ति-
शब्देऽस्य विवृतिः ।
आधाराधेयभाव पु० आधाराधेयश्च तयोर्भावः ।
एकस्य यदपेक्षया आधारत्वम् अपरस्य तदपेक्षयैव यत्न